

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

Telefon 43 96 13 71 – Mail: lone-poulsen@comxnet.dk

Kontonummer: 4434-0003141861

Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>

**LAKSHMI ASHRAM NYT
SANCHAR 130**

August 2017

Kære venner.

Jeg håber, I har haft en god sommer, selv om juli ikke har bragt en rigtig sommerdag. Det er ikke sket siden 1979! Vi håber på en solrig august.

Dette Sanchar bringer følgende artikler:

- Mine tanker om Sarala Behnji af Tanuja Pilkhwal – 7. klasse
- Positiv udnyttelse af en pause i studierne af Seema Bisht
- Lakshmi Ashram – et kort glimt af Tara Koranga
- Lakshmi Ashram: sted, fællesskab og pædagogik af Susan Germein
- Generalforsamling for Lakshmi Ashrams Venner den 2. april 2017.

Det koster 1725 kr. for et sponsorship og 75 kr. i kontingent = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet henover året. Derfor sættes 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Dvs. at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

En gruppe danskere har støttet en Gandhi kostskole i Gujarat. Desværre er skolen blevet lukket, og det er blevet besluttet at give de overskydende penge – et temmelig stort beløb – til Lakshmi Ashram. Det er vi meget taknemmelige for.

Overskydende penge fra administrationskontoen bliver sendt til Lakshmi Ashram.

Tak for alle bidrag, store som små. Bidrag, der ikke er øremærkede, bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse og meget andet.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Foreningen sparer også porto, hvis der er flere, der vil være tilfredse med at modtage en mail med Sanchar, som også kan ses på hjemmesiden. Hvis I vil modtage Sanchar på mail i stedet for at modtage et brev, så vær venlig at sende jeres mail-adresse til: **lone-poulsen@comxnet.dk**

SANCHAR 130

Mine tanker om Sarala Behnji

Tanuja Pilkhwal – 7. klasse

Tanuja skrev denne artikel til det håndskrevne magasin, 'Vijay', der udsendes af de yngre elever hver anden måned. Det seneste 'Vijay' udkom d. 5. april på Sarala Behns fødselsdag sammen med de ældre elevers magasin 'Suryoday'.

Venner, 'Vijay' og 'Suryoday', I vil begge være fulde af sjov og være usædvanlig gode udgaver, fordi der er gået lang tid, siden I begge sidst mødtes med os.

Venner, jeg præsenterer for jer alle en artikel om Sarala Behnji. Sarala Behnji blev født d. 5. april 1901 i England. Når jeg tænker på Behnji, undrer jeg mig over, hvordan hun kom til at blive tiltrukket af Indien, og hvordan hun efter at have forladt det land, hvor hun var født, kom til at holde af Indien. Hun betragtede aldrig sig selv som englænder, og til syvende og sidst kom hun til Indien og bekæmpede det britiske styre.

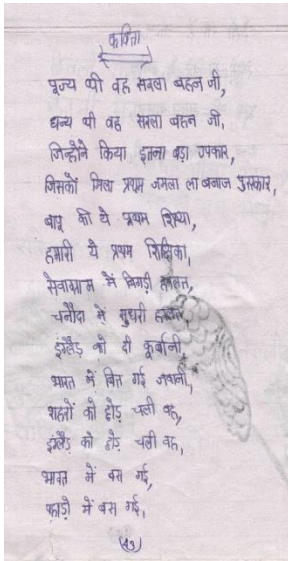
Hvis Behnji ikke havde etableret denne ashram, så ville vi i dag ikke kunne modtage så god en undervisning, og vi ville heller ikke leve i et sådant fælleskab, som vi gør. Hvis England havde tiltrukket hende, så ved jeg ikke, hvad der ville være sket. Denne ashram ville ikke være her, og folk ville ikke være i stand til at lære så meget af livet her.

I dag er ashrammen blevet berømt pga. Sarala Behnjis navn. Hvis vi tager et eller andet sted hen, så behøver vi blot at nævne Sarala Ashram for at blive kendt af andre. Behnjis karakter var meget fredfyldt. Jeg har hørt så meget om hendes liv, så jeg vil rigtig gerne have set hende med mine egne øjne.

Venner, nu må vi hver især aflægge et løfte i vores hjerte og sjæl, så vi også kan blive lige så gode som Behnji og gennem vores arbejde blive et navn for os selv på samme måde. Ligesom hende skal vi også udvikle en beskeden natur. Sarala Behnjis far blev født i Schweiz og voksede op i England. Behnji blev tilhænger af Gandhi, og inspireret af ham grundlagde hun senere Lakshmi Ashram. Nu kommer der mange for at leve her for at modtage ashram-undervisningen. Sarala Behnji døde den 8. juli 1982.

Poem

Greatly honoured was Sarala Behniji,
Blessed was Sarala Behniji,
Who had showered so much kindness,
Who received the Jamnalal Bajaj Prize,
She was the first disciple of Bapuji,
She was our first teacher,
Falling ill in Sevagram,
Restored to health in Chanauda,
Leaving behind England,
Passing her life in India,
Leaving behind the cities,
Leaving behind England,
She settled in India,
She settled in India.

*Bapuji – Gandhi
Ji – En endelse, der
udtrykker respekt*

Positiv udnyttelse af en pause i studierne

Seema Bisht

Seema Bisht er en af vore unge lærere. I disse dage er hun i gang med sin 2. års eksamen til hendes BA i den nærliggende by Someshwar. Seema har skrevet om et træningsprogram i syning og broderi, som med stor succes blev gennemført med pigerne fra 6. og 7. klasse, efter at de havde afsluttet deres årlige eksamen og ventede på resultaterne og oprykning til næste klasse.

Efter den årlige eksamen for 6. og 7. klasse fik vi den ide, at pigerne skulle lære et eller andet kunsthåndværk udover deres sædvanlige studier for at forberede dem på en forandring fra deres daglige studierutine. Alle ashramlærerne tænkte over dette, og det blev besluttet, at vi ville lære pigerne at sy i hånden og at sy tøj. Vi fortalte om ideen til de seksten piger i de to klasser og spurgte dem, om de kunne tænke sig at lære at brodere.

De sagde alle 'Ja' i kor og var helt enige, og vi satte os sammen i Shanti Bhavan. Vi delte først pigerne i to grupper og gav hver gruppe en meter stof. Pigerne lærte så først, hvordan man skal folde kanten af stoffet og sømme det. Selv dette var noget helt nyt for pigerne. Men de var mere end parate til at lære den nye aktivitet. Med DMC garn udførte de picot-syning – også i hånden. Det var også helt nyt for dem, hvordan man laver picot-syning langs sømmen.

Der var lidt småproblemer med både selv at lære noget og at lære fra sig. Men vi mistede dog ikke modet – for hvis vi havde gjort det, ville det have betydet, at arbejdet ville være ufuldendt. Men alle pigernes ivrighed efter at lære hjalp os til at fortsætte, og arbejdet blev ved med at gøre fremskridt. Vi klippede nogle stykker stof i facon som blomster, frugter og grønsager, og vi begyndte med at ri dem på stoffet, og derefter brugte vi forskelligt farvet garn til at sy picot-broderi.

Vi lavede forskellige former for broderi, og pigerne syntes, det var vældig sjovt at lære. Udover at fortsætte med broderingen pjattede pigerne af og til, lavede sjov med hinanden eller delte viden med hinanden. Før vi vidste af det, var dagen fløjet af sted!

Når man først har startet sådan et arbejde, har børnene sædvanligvis ikke lyst til at stoppe det igen. Denne gang viste de deres store interesse for at lære noget nyt – altid ivrige efter at vide, hvad de skulle lære bagefter. Hver eneste af pigerne havde et dybt ønske om at blive undervist og lære mere og mere.

De fik den ide, at de også ville undervise andre, som var ivrige efter at lære noget, om det så skulle være i deres landsbyer eller her i ashrammen. Både forklæder og duge er nyttige ting for os. Alle var ivrige efter at lære forskellige typer af broderi som fx kædesting, sømning og picot-syning og også at dekorere deres forklæder og duge med små stykker stof syet på. Alle viste deres kreative færdigheder i denne aktivitet.

I begyndelsen havde pigerne ingen tiltro til, at de kunne lære sådan et indviklet arbejde, men efterhånden som de lærte det lidt efter lidt, blev det sjovere, og arbejdet blev lettere. Teknikken med at lave forklæder og duge var lidt forskellig, men begge slags brugte syning af sømme, picot-syning og broderi. Vi fremstillede forklæderne ud fra et sikkerhedssynspunkt. Det er nyttigt at have et forklæde på, når man laver mad, for det skåner ens tøj fra at blive ødelagt.

Det bedste var, at børnene hverken fandt denne aktivitet som en byrde eller kedelig, og som resultat blev arbejdet afsluttet til tiden. I forløbet kom vi til at lære en hel masse nyt. De ting, som pigerne lavede, bliver brugt i køkkenet og andre steder, mens vi har gemt nogle andre ting i vores lager med henblik på salg. Forklæderne og dugene overgik langt vore forventninger, og efterhånden som vi arbejdede, blev det lettere og lettere.

Alle havde det sjovt med denne håndarbejdsaktivitet. De var også meget ivrige efter at lære at lave andet.

I fremtiden, hvis der bliver mulighed for det, ønsker de at lære at fremstille andre ting. Vi vil lære dem mere håndarbejde i deres fritid. Hansi Didi bakkede fuldt op om denne aktivitet lige fra start til slut. Hun lagde alt andet vigtigt arbejde til side og helligede sig dette arbejde. Hun var en kilde til inspiration for alle, og det er vi meget taknemmelige for.

Lakshmi Ashram – Et kort glimt

Tara Koranga

Tara er seniorlærer på Lakshmi Ashram, ansvarlig for skolens drift. Hun har for nylig afsluttet et toårs B.Ed. fuldtidskursus.

Lakshmi Ashram ligger midt i naturen, og derfor er naturens indflydelse på aktiviteterne klart synlig. Denne institution, baseret på Gandhis uddannelsestanker er en stille kilde til inspiration for samfundet.

På grund af tidernes skiftende behov får børnene nu ind i mellem mulighed for at tage de nationale/ officielle eksaminer. Nu til dags tillader det nationale uddannelsessystem forskellige måder at tage en uddannelse på. Vores institution er ikke kun en skole, men snarere en familie, et fællesskab og en skole på én og samme tid.

Eleverne kommer fra forskellige områder, og her deler de deres forskellige baggrunde og har mulighed for at lære forskellighed af hinanden. Det er naturligt, at i en fælles livsform blomstrer lærdommens kraft fra den ene til den anden.

Der er adskillige fordele af den måde, vi styrer vores fælles aktiviteter på. I bund og grund bliver den viden, der opnås, ikke begrænset til lærebøgernes viden, men direkte udtrykt gennem de praktiske aktiviteter. Men i de traditionelle skoler er lærebogens pensum og tidsfaktoren afgørende faktorer.

I Lakshmi Ashrams skole bliver vurdering og evaluering foretaget af elevernes fysiske, mentale, åndelige, moralske, sociale og intellektuelle fremskridt, som alt sammen er nødvendigt for udviklingen af den enkeltes personlighed.

I gøremålene på Lakshmi Ashram bliver der lavet planer for innovative aktiviteter med vejret og miljøet i fokus, hvorimod forandringer i de offentlige skoler bliver foretaget på basis af regeringens deklARATIONER.

Hvor det i Lakshmi Ashram er almindelig praksis at lære via studieture, både ved direkte observationer og via spørgsmål, er der i andre skoler lagt pres på forældrene om at enes om at have studieture.

Således kan vi sige, at undervisningen på Lakshmi Ashram er praktisk orienteret, baseret på at opnå personlig erfaring.

- Undervisning i en måde at leve på i harmoni med ens samfund og miljø
- Praktisk undervisning gennem fysisk arbejde og således påvirkning af ens tankegang
- Undervisning baseret på det enkelte individ og dets behov – således kendt som Basic Education.

Lakshmi Ashram: Sted, fællesskab og pædagogik

Susan Germein

(Susan Germain er fra Australien)

... Jeg ankommer sent til aftensmaden. Elektriciteten er nede og i det røgfyldte mørke ser det ud som om, at alle allerede er i gang med at spise, mens opvarterne øser sabji, grød og roti (brød) op i lyset af solenergilygter. Jeg begynder at spise, og så hører jeg: "Susan Didi! Didi, nej..." - indtrængende hvisken fra de nærmeste ved maden. Jeg ser mig omkring og opdager, at jeg slet ikke er kommet for sent. Der er ingen, der spiser, undtagen mig. Vi har ikke endnu udført "grace". Jeg tager hænderne op og skjuler mit hoved i rædsel og gemmer mit ansigt i mit sjal. "Det er OK", griner de, "Koi baat nahin". (Ikke noget problem).

I de fem uger, jeg tilbragte i Lakshmi Ashram i april – maj 2017, er jeg i en konstant proces med at lære, i en hårfn forhandling om at blive en "fortrolig ven" i dette fællesskab. Så jeg elsker disse milde irettesættelser. Jeg bor her som led i min doktorafhandling. Jeg er interesseret i stedet, fællesskabet og pædagogikken om socio-økologisk bæredygtighed. Det er noget af en mundfuld, er jeg bevidst om. Grundlæggende er jeg interesseret i Lakshmi Ashram som en danner af et fællesskab – både inden for dets undervisningspraksis og gennem dets sociale og miljømæssige aktivisme. Jeg stødte på Lakshmi Ashram tilbage i 2015, og skolen har været så venlig at lade mig tilbringe noget tid der.

Adskillige forskere har placeret deres arbejde på Lakshmi Ashram, for eksempel Rebecca Klenk, og helt for nylig vores egen kære Neema, som nu har afsluttet sin Ph.d. Dette sted giver én mange frugtbare lektioner i undervisning og opbyggelse af et fællesskab. Hver forsker bygger videre på arbejdet fra dem, som har gjort det før dem, så jeg takker dem, og forhåbentlig vil jeg være i stand til at tilføje noget af værdi.

Jeg nød Neemas redegørelse i det seneste Sanchar, om udfordringen med at opretholde objektivitet, når man skal interviewe tidligere elever fra Lakshmi Ashram. Uundgåeligt er interview-handlingen i forbindelse med de tidligere elever med alle deres følelser for Ashrammen – en stærk oplevelse for både den interviewede og Neema. I mit arbejde afstår jeg fra den underliggende subjektivitet i researchen. Mit arbejde er en rodet blanding af undersøgelser – sted – folk – landskab – med mennesker og uden mennesker. Jeg udforsker forbindelsen, som opstår mellem alle disse elementer på en selv-etnografisk måde.

Eftermiddagshagl

Det er for eksempel let at se, hvordan det fysiske miljø på Ashrammen har sin egen virkning med at forme de mennesker, der lever her. De stejle bjergstier, udfordringer med at samle foder og bære forsyninger, det uforudsigelige vejr: mange eftermiddage ville vi nyde det smældende tordenvejr i Himalaya-stormene, der gjorde himlen mørk og oversvømmede os i en kort stund, før det rullede forbi over på en anden bjergtop. Alt dette former folk, som er stærke, opfindsomme og stoiske, når det drejer sig om udfordringer.

I dette besøg på skolen inkluderer min forskningsmetode fotointerviews, hvor pigerne tager billeder af ting på Ashrammen, som er vigtige for dem. Naturligvis er dette rigtig sjovt, og med de digitale kameraer kan pigerne tage mange billeder uden at bekymre sig om at spilde film. Der er også deltagerobservationer, hvilket for mig i bund og grund betyder at "luske" rundt, blive involveret og tage en masse notater.

Et interview med Priti, Monu og Manisha

Da jeg er tidligere high school lærer, underviste jeg pigerne i engelsk i 6., 7. og 8. klasse ved at udnytte de resurser, der var tilgængelige. I den ene klasse, hvor vi talte om tid, blev en af pigerne en australsk turist med min solbriller på, mens en anden, indhyllet i et sjal, var en gammel mand i basaren. I en anden klasse læste vi en historie på engelsk og hindi, hvor pigerne valgte hvilket sprog, der var bedst for dem. Vi brugte meget tid på at skrive og illustrere – spredt ud på gulvet med en bunke farveblyanter.

Det var vidunderligt at deltage i det fælles arbejde. Der er bestemte tider på dagen, hvor alle yder et bidrag. At klatre op ad bjergsiden for at samle blade til kompost var noget af en udfordring for min ryg, så jeg gik frivilligt med til at ordne grønsager på terrassen. Jeg tænkte: "Det her er noget, jeg kan." Men jeg fandt hurtigt ud af, at mine køkkenfærdigheder blev blidt korrekset. På Lakshmi Ashram går intet til spilde, og derfor skulle skræller være meget tynde! Skrællerne bliver skyllet og bragt op til *goshala*, så kørerne kan få glæde af dem.

Jeg synes, der er en interessant og produktiv spænding mellem kontinuitet og forandring i Lakshmi Ashram. Som vi alle er bevidste om fra vores egne lande, er forandring en del af det 21. århundredes liv, og Lakshmi Ashram er ikke immun over for udfordringer såvel globalt som lokalt.

Skolens ledere er hele tiden opmærksomme på og agerer i forhold til interne og eksterne forhold, hvad enten det er skiftende forventninger fra samfundet og forældrene eller globale teknologiske og økonomiske forandringer.

Et eksempel er uld. Skolen plejede at bruge tibetansk uld, der kom over Himalayabjergene via handlende. Alle pigerne praktiserede spinding (en aktivitet som er symbolsk for Gandhi filosofien), og skolen har også store gamle uldvævestole. Da Kina overtog kontrollen over Tibet, ophørte denne uldhandel. Noget råuld blev skaffet fra Australien.

Vores australske merinould er blød, men kryber, når den bliver vasket, mens tibetansk uld er grov og stærk. Af forskellige grunde var dette australske valgt ikke anvendeligt i en lang periode. I øjeblikket er vævene opmagasineret i Udyogshala og venter på den dag, hvor der måske er nogle Kumaoni fårefarmere, der i stand til at levere uld. I mellemtiden har pigerne travlt med at strikke med købt uld og lave andre håndarbejder. Hvad der vil ske på længere sigt er uvist.

Men ved siden af forandring og udfordring er der også en kontinuitet i værdier og fællesskabet på skolen. Jeg tror, at danskere vil bruge ordet *hygge* til at beskrive følelsen af velbefindende og tilhørsforhold på dagen, der starter med *Prabhat Pheri* (en gåtur med sang kl. halv fem for at hilse dagen velkommen) og slutter med mange udråb: "*Shubh Raatri*" (godnat), når vi alle skal til at gå i seng. Både pigerne og medarbejderne er så imødekommende og accepterende over for gæster. Jeg tror, at andre kulturer og steder kan lære meget af dem om at opbygge robuste fællesskaber i fremtiden.

Lakshmi Ashrams Venner – generalforsamling 02.04-2017

Mødet blev afholdt i Lones hjem.

Vi fik kage med små flag i, fordi foreningen Lakshmi Ashrams Venner i år har 10-års jubilæum.

Valg af dirigent og referent: Helle Poulsen dirigent, Ruth Sillemann referent.

Bestyrelsens beretning ved Lone Poulsen:

Der havde ikke været afholdt bestyrelsesmøder, da den daglige drift er ret simpel. Informationer og nyhedsudveksling foregår pr. mail. Siden Lone overtog LA-roret fra Inger Marie i 1994, er der udgivet 61 nyhedsbreve (Sanchar) – tre om året (i marts, august og november).

Der er i år indledt et spændende samarbejde med Gladsaxe Gymnasium om at sende 3. G-klasser til Lakshmi Ashram, startende fra efteråret 2017. Tre lærere fra skolen og skolens rektor tog i marts på besøg på ashrammen for at lave aftaler. Måske kunne det tænkes, at nogle af de unge gymnasieelever, på længere sigt, blev kommende medlemmer af Lakshmi Ashrams Venner?

Lone fortalte et projekt Working School (<http://workingschool.dk>), der indsamler og renoverer brugte computere og sender dem til Laos, Myanmar og Cambodia. De modtager gerne folks brugte computere og også brugte skolemøbler. De har givet et tilbud om bærbare computere og iPads til LA. (*Lakshmi Ashram har senere takket nej til tilbuddet*).

Lone har skrevet nogle artikler om LA til Samfundspressen, et lokalt blad i Albertslund.

Foreningens medlemstal: 62 i 2016 og 60 i 2015.

Der er et stabilt antal elever og medarbejdere på LA, mange ældre piger. En af grundene til, at der ikke er så mange helt små piger, der starter tidligt, er måske, at der med årene er kommet flere muligheder for piger for at komme i skole ude i landsbyerne. Til gengæld er der flere af de ældre piger, der bliver på ashrammen, og Gandhi-filosofi-kurset er også et, der tiltrækker pigerne.

David havde sendt billeder fra årets gang: Vi så bl.a. pigerne kaste farvet vand på hinanden til festivalen Holi, pigernes 4-dages Padyatra, billeder fra græskarhøsten, billeder fra Gandhi-filosofi kurset m.m. Skolens nye elever blev også præsenteret, og vi hørte lidt om deres baggrund.

Neema er blevet færdig med sin PHD om, hvad tidligere elever på Lakshmi Ashram har fået ud af deres skolegang. Hun kommer måske til Danmark i 2018, og så vil hun kunne fortælle mere om sin PHD, som er skrevet på hindi. Forhåbentlig kan den bruges til at udvikle arbejdet på ashrammen.

Forelæggelse og godkendelse af regnskab: Regnskabet blev godkendt med applaus.

Lone fortalte derudover, at foreningen Skolen for livet, der støtter en skole, Anand Niketan Ashram, i Gujarat, sandsynligvis vil skænke Lakshmi Ashram omkring 50.000 kr., da foreningen Skolen for Livet desværre bliver nedlagt pga. uoverensstemmelser i den indiske bestyrelse. Pengene er vi meget glade for, men selvfølgelig er det trist, når et godt udviklingsprojekt må lukke.

Forelæggelse og godkendelse af regnskab

Regnskabet blev godkendt.

Fastsættelse af kontingent

De 75 kroner i kontingent fastholdes.

Indkomne forslag – der var ingen.

Valg af bestyrelse og suppleant

Den gamle bestyrelse blev genvalgt: Lone Poulsen, Ruth Sillemann, Hanne Stenager og Lene Rasmussen. Peter Kristensen blev genvalgt som bestyrelsessuppleant.

Valg af revisor og revisorsuppleant: Claus Broskov Sørensen og David W. David blev genvalgt.

